

→ Annemieke en Anita over de cohortafdeling

“Het liefst was ik op de groep gebleven. Maar niet als ik haar had moeten missen.”

Daar stonden ze dan, met hun koffers ingepakt te wachten op de 'taxi'. Alleen was de bestemming niet dat leuke vakantieadres waar ze al een tijd naar uitkeken, maar de cohortafdeling van Koraal in Maastricht. Dat overkwam Annemiek en Anita eerder dit jaar, nadat ze positief waren getest op corona. Gelukkig herstelden de onafscheidelijke vriendinnen op de speciaal daarvoor ingerichte cohortafdeling en zijn ze nu alweer een tijdje in goede gezondheid. In hun vertrouwde woongroep op de centrumlocatie in Landgraaf praten ze nog regelmatig over hun ervaring. Want als Annemiek en Anita een ambulance zien of toevallig de hoofdwacht tegen het lijf lopen die de coronatest af nam, dan komen de herinneringen boven.

→ Annemiek (links) en Anita: vriendinnen voor het leven.

Vriendschap en begrip

Hoe belangrijk het is om vriendschap te ervaren en begrepen te worden, dat is gedurende de opname alleen maar duidelijker geworden. Annemiek en Anita, vriendinnen voor het leven. Waar de één gaat, volgt de ander. Natuurlijk waren ze liever niet naar de cohortafdeling gegaan. Maar het feit dat ze samen konden gaan, dat gaf hen wel een gevoel van veiligheid. "Het liefste was ik op de woongroep gebleven. Maar niet als ik haar had moeten missen."

Een lach en een traan

Als hun groepsleiders ernaar vragen, vertellen de dames dat het gezellig was op de cohortafdeling. "We maakten samen muziek, hadden een heerlijk bed en we kregen lekker eten. We bakten er zelfs pannenkoeken!" De begeleiders waren aardig. "Als iemand verdrietig was, dan werd je getroost." Verdriet was er zeker. Annemiek en Anita misten hun eigen begeleiders, de andere bewoners en ook hun familieleden. De begeleiders van de cohortafdeling stelden alles in het werk om afstanden te overbruggen. "Ze hielpen met telefoontjes plegen en met beeldbellen. Al wilden we dat vijf keer op één dag, daar maakten ze altijd tijd voor."

Bijstaan

Gedurende hun opname op de cohortafdeling kregen Annemiek en Anita ook het treurige bericht dat een medebewoner van hun woongroep ziek was. En niet meer beter gemaakt kon worden door de dokter. Samen met een begeleider van de cohortafdeling schreven ze daarom een brief aan hun lieve vriend. Vlak nadat de brief op de woongroep was voorgelezen, overleed hij. Tot overmaat van ramp overleed daarna ook nog een bewoner van de naburige groep. Om Annemiek en Anita goed bij te staan, was er gedurende die lastige periode dagelijks contact. Ook met de begeleiders van de cohortafdeling.

Samen naar huis

Mede dankzij de goede zorg en begeleiding op de cohortafdeling herstelden Annemieke en Anita relatief snel van corona en mochten ze weer gezamenlijk terug naar huis. Het verlossende woord werd door de arts uitgesproken. Daarna stonden ze weer voor de deur bij hun eigen woongroep. Nog steeds hand in hand, samen de drempel over. En op dat moment was die een stuk minder hoog.

In het kader aan de rechterkant leest u hoe een verwant en een wettelijk vertegenwoordiger op deze lastige periode terugkijken.

Bonny de Boer, contactpersoon van Anita vanuit Stichting Bewindvoering Cliëntengelden (SBC):

"Ondanks de drukte, zorgen en hectiek werd ik steeds goed op de hoogte gehouden over hoe het met Anita ging. Niet alleen over haar coronaklachten, maar ook over gebeurtenissen die voor Anita ingrijpend waren. Hierdoor was ik in staat om iets voor haar te kunnen betekenen. Veel medewerkers waren in die tijd ook positief getest. Bewoners verbleven zowel op de woongroep als de cohortafdeling en tóch was er altijd tijd om dit soort belangrijke signalen op te merken. Hieruit spreekt een enorme betrokkenheid, professionaliteit en aanpassingsvermogen. Nu denk ik met veel waardering en respect voor alle betrokkenen terug aan Anita's tijd op de cohortafdeling. Nogmaals bedankt!"

Marijke Jacobs, verwant van Annemiek:

"Dat Annemiek samen met haar vriendin naar de cohortafdeling kon gaan, dat gaf haar en ook mijzelf een veilig gevoel. Ik wil iedereen nog een keer een groot compliment geven voor het bieden van uitstekende zorg en fijne ondersteuning." ■